

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/137/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814206943
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5814206943.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava - mestská časť Petržalka, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874, proti žalovanému: G. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. D. XX, právne zastúpenému: JUDr. Ján Vajda, advokát, so sídlom H., D. H. XXX, konaní o zaplatenie 232,90 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 7C/7/2015-92 zo dňa 03. augusta 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol, ako odvolaním strán sporu nenapadnutom, ponecháva nedotknutý.

V ostatnej časti rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 227,54 eur s úrokom z omeškania 5,15 % ročne od 19.06.2014 do zaplatenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol, žalovanému uložil nahradiť žalobcovi 96 % trov konania, vo výške vyčíslenej v osobitnom uznesení, vydanom po právoplatnosti rozsudku. Z hľadiska skutkového a právneho odôvodnenia rozsudku prvoinštančný súd uviedol, že výsledkami vykonaného dokazovania, najmä rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 6T/127/2013-285 zo dňa 28.03.2014 mal za preukázané, že žalovaný bol uznaný vinným za spôsobenie poškodenia zdravia poistencom žalobcu. V predmetnom konaní sa žalobca voči žalovanému domáha náhrady nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktorú zaplatil poskytovateľom v dôsledku vynaložených liečebných nákladov, ktoré vznikli v súvislosti s poškodením zdravia, ktoré jeho poistencom spôsobil žalovaný. Pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že poškodení v čase poškodenia zdravia neboli poistencami žalobcu, súd považoval túto skutočnosť za preukázanú potvrdením úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktoré žalobca predložil. Potvrdením Hornooravskej nemocnice s poliklinikou Trstená mal súd preukázané, že žalobca zaplatil tomuto poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti celkovo sumu 182,79 eur za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poškodeným a taktiež žalobca preukázal zaplatenie poskytnutej zdravotnej starostlivosti i spoločnosti ORTO-PROTETIKA, s. r. o. so sídlom v Martine v sume 44,75 eur. Za vyložene iracionálny postup súd považoval, ak by žalobca preplatil poskytovateľom zdravotnej starostlivosti i také úkony, ktoré neboli účelne vynaložené v súvislosti s poskytnutím zdravotnej starostlivosti poškodeným v dôsledku úrazu spôsobeného žalovaným, pričom navyše celkovú sumu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť preskúmal revíznym lekárom žalobcu, ktorý dôvodnosť a správnu výšku nákladov odsúhlasil. Návrh žalovaného na vykonanie dokazovania výsluchom žalobcu z dôvodu, že podľa jeho názoru poverená zamestnankyňa JUDr. B. N. nie je

oprávnená vystupovať v mene žalobcu, súd zamietol s tým, že oprávnenie JUDr. B. N. zastupovať žalobcu vyplýva z poverenia udeleného jej žalobcom 24.04.2012. Za neodôvodnený považoval i výsluch žalovaného, nakoľko otázku, či poškodení v čase úrazu boli pod vplyvom alkoholu, považoval v predmetnej veci za irelevantnú, nakoľko ani zo zápisnice o výsluchu obvineného (v predmetnom konaní v pozícii žalovaného) z pripojeného trestného spisu súd nezistil, že by sa žalovaný o tejto okolnosti zmienil, uvedené nevyplýva ani z lekárskeho správ, ani z oznámení Hornooravskej nemocnice s poliklinikou Trstená a je len na žalobcovi, či v prípade, ak by boli poškodení v rozhodcom čase pod vplyvom alkoholu, si uplatní nárok na náhradu poistného plnenia voči nim alebo žalovanému. Za nadbytočné považoval súd vykonanie dôkazu výsluchom revízneho lekára žalobcu, nakoľko z listinných dôkazov predložených žalobcom mal za preukázané, že revízny lekár preskúmal správnosť vyúčtovania nákladov poskytnutej zdravotnej starostlivosti a nepovažoval za potrebné, aby sa vyjadril ku konkrétnemu spôsobu, ako dospel k odsúhlaseniu vyčíslenia. Navyiac na vyčíslení nákladov zdravotnej starostlivosti sa nachádzajú pečiatky, podpisy revízneho lekára. Za nadbytočné tiež považoval vykonať dokazovanie predložením zmlúv medzi Hornooravskou nemocnicou s poliklinikou Trstená a ORTO-PROTETIKA, s. r. o. Za nedôvodnú súd považoval i námietku premlčania vznesenú žalovaným. Uviedol, že nárok, ktorý si uplatnil žalobca, je nárokom na náhradu poistného plnenia, nie nárokom na náhradu škody, a teda sa premlčuje vo všeobecnej 3-ročnej lehote. Ak k samotnej škodovej udalosti došlo 17.10.2012 a žaloba bola podaná 03.11.2014, tak žalobca nemohol zmeškať 3-ročnú premlčaciu lehotu. S prihliadnutím potom na výšku čistého úspechu žalobcu v spore priznal mu náhradu trov konania voči žalovanému s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Zastal názor, že súd mal vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 CSP, nakoľko sa žalobca nedostavil na pojednávanie, hoci bol riadne a včas predvolaný, upozornený na následky nedostavenia sa na pojednávanie a svoju neúčast' neospravedlnil. JUDr. B. N. sa na pojednávaní konanom 03.08.2016 nepreukázala platným poverením od žalobcu. Súd vo veci rozhodol predčasne, bez dostatočného zistenia skutkového stavu veci, pretože nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, nevykonal výsluch štatutárneho zástupcu žalobcu, nevykonal dokazovanie vyžiadanim a oboznámením spisov žalobcu, vykonané dôkazy zle vyhodnotil, dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Dňa 17.08.2012 a v nasledujúce dni bola B. Z. štátnou občiankou Poľskej republiky a poistencom poľskej zdravotnej poisťovne. T. D. pracoval v Českej republike a bol dňa 17.08.2012 poistencom českej zdravotnej poisťovne. C. L. bola poistenkyňou slovenskej zdravotnej poisťovne a nie poisťovne žalobcu, ale poisťovne UNION alebo poisťovne Dôvera. Opätovne namietol, že žalobca v tomto konaní nepreukázal, že tieto 3 osoby boli poistencami žalobcu 17.08.2012 a v nasledujúce dni, kedy sa podrobili zdravotnej starostlivosti. Internetové potvrdenie zo stránky Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou Bratislava namietol ako nepravdivé. Na podklade uvedeného nemohli žalobcovi vzniknúť náklady na zdravotnú starostlivosť poškodených a ak mu vznikli, bolo to spôsobené tým, že žalobca si riadne neskontroloval, že tieto osoby neboli 17.08.2012 a v nasledujúce dni jeho poistencami. Zranenia C. L., pomliaždenia a krvný výron na ľavom stehne si nevyžadovali žiadne lekárske ošetrenie. Túto skutočnosť musel revízny lekár žalobcu zistiť. Nepovažoval preto za zrejmé, prečo si jej liečenie vyžadovalo náklady v sume 5,93 eur + sumu 1,50 eur. Žalobca až na pojednávaní 03.08.2016 predložil súdu lekárske správy o zraneniach B. Z. a T. D.. Žalovaný nemal dostatočný čas a priestor sa s týmito lekárske správy oboznámiť, odborne medicínsky sa k nim vyjadriť. Právny názor súdu uvedený v odôvodnení rozsudku je nesprávny. Žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal výšku vyplateného regresného nároku a súd napriek tomu jeho návrhu vyhovel. Potvrdenia zdravotníckych zariadení o zaplatení peňažných súm nie sú účtovné doklady, preto súd z týchto dokladov v konaní ani nemohol vychádzať. Súd nesprávne aplikoval ustanovenia o dôkaznom bremene. Za všeobecne známu skutočnosť považoval, že žalobca kráti zdravotníckym zariadeniam platby za vykázané úkony zdravotnej starostlivosti. Žalobca hodnovernými účtovnými dokladmi nepreukázal, ktorému zdravotníckemu zariadeniu, v ktorý konkrétny deň, akú konkrétnu peňažnú sumu zaplatil a že všetky tieto platby sa týkajú liečby poškodenej Z., L. a D.. Žalobca bol povinný súdu predložiť výpisy zo svojich účtov v peňažnom ústave, čo do dnešného dňa neurobil. Ďalej namietal, že rozsudok prvoinštančného súdu nie je dostatočne odôvodnený. Žalobca až na pojednávaní predložil listinné dôkazy, ktoré od neho žiadal predložiť pred začatím konania. To znamená, že zbytočne vyvolal toto súdne konanie, preto i v prípade, ak by súd žalobe žalobcov vyhovel, mal žalobcu zaviazat' zaplatiť žalovanému trovy konania. Za nesprávny považoval i výrok III. napadnutého rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania, pretože žalobca mal v tomto konaní úspech 97,698 %, neúspech 2,302 %, takže mu patrí iba 95,396 % náhrada trov konania. Zotrval na námietke premlčania nároku žalobcu z

dôvodu uplynutia 2-ročnej subjektívnej premičacej lehoty. V ostatnom sa pridrižoval svojich doterajších vyjadrení a žiadal, aby odvolací súd zrušil výroky č. 1. a III. napadnutého rozhodnutia. Zároveň si uplatnil pre prípad úspechu náhradu trov celého konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Námestovo, žiadal tento v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť. Tvrdenia žalovaného označil za irelevantné, účelové, ktoré majú za následok prieťahy v konaní. Žalobcu v predmetnej veci zastupuje jeho zamestnankyňa JUDr. B. N., právnička VŠZP na základe aktuálneho poverenia udeleného 24.05.2016. Tvrdenie žalovaného, že poverená zamestnankyňa poverenie nikdy neprijala, je irelevantné. Žalobca si nesprávne zamieňa splnomocnenie udelené fyzickou osobou s poverením na zastupovanie zamestnancom právnickej osoby. V predmetnom konaní si žalobca uplatňuje právo na náhradu nákladov zdravotnej starostlivosti podľa § 42 ods. 4 písm. a) zákona č. 577/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, na úhradu ktorých žalobcovi vzniká právo, okrem iného, aj pri zavinenom protiprávnom konaní tretej osoby. Uvedenému postupu žalobcu predchádzalo oznámenie poskytovateľa zdravotnej starostlivosti Hornooravskej nemocnice s poliklinikou Trstená, nakoľko si označený poskytovateľ plnil svoju povinnosť v súlade s § 79a ods. 1 písm. d) zákona č. 578/2004 Z. z. Protiprávne konanie žalovaného bolo preukázané rozhodnutím Okresného súdu Námestovo č. k. 6T/127/2013 zo dňa 28.03.2014, právoplatné dňa 28.03.2014. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že poškodení poistenci žalobcu boli pod vplyvom alkoholu a žalobca mohol uplatniť svoj nárok aj voči nim, táto skutočnosť nebola nijako preukázaná, naopak, všetky dostupné podklady, dôkazy, lekárske správy a vyjadrenia nasvedčujú tomu, že zdravotná starostlivosť bola poškodeným poistencom poskytnutá výlučne v dôsledku preukázaného protiprávneho konania žalovaného. Ďalej uviedol, že každé vyúčtovanie nákladov zdravotnej starostlivosti podlieha dôslednej kontrole, ktorú zdravotná poisťovňa vykonáva prostredníctvom revízných lekárov. Kontrolná činnosť zdravotnej poisťovne je zameraná na účelnosť, hospodárnosť a efektívnosť vynakladania prostriedkov verejného zdravotného poistenia. Žalobca mal s poskytovateľom zdravotnej starostlivosti obchodnoprávny vzťah založený zmluvou a je vylúčené, aby žalobca uhrádzal akékoľvek výkony zdravotnej starostlivosti bez ich dôvodnosti a opodstatnenosti už i s poukazom na zodpovednosť žalobcu za hospodárne nakladanie s verejnými zdrojmi. Navyše žalovaný nekonkretizuje, ktoré výkony zdravotnej starostlivosti nesúviseli s poškodením zdravia poistencov žalovaného, ktorých fyzicky napadol. Poskytnutie zdravotnej starostlivosti a jej výšku bezdôvodne spochybňuje, a to i napriek tomu, že žalobca predložil potvrdenie poskytovateľom zdravotnej starostlivosti o dôvodnosti, výške a úhrade nákladov vynaloženej zdravotnej starostlivosti v danom prípade. Žalobca tiež súdu predložil relevantné doklady o existencii poistného vzťahu, a to potvrdením z evidencie poistencov, ktoré vedenie ukladá žalobcovi zákon a tiež dokladmi úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o tom, že poškodení boli v čase poškodenia zdravia poistencami žalobcu. Za nesprávne považoval i tvrdenie žalovaného o tom, že v danom prípade je potrebné aplikovať 2-ročnú subjektívnu premičaciu dobu, nakoľko predmetom konania je špeciálny regresný nárok, podľa osobitného právneho predpisu sa premičuje vo všeobecnej 3-ročnej premičacej dobe. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdil a žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu udáva, že sa žalobca vo svojom vyjadrení nevyjadril k prevažnej väčšine jeho odvolacích dôvodov, neuviedol, ktoré jeho tvrdenia v podanom odvolaní sú „irelevantné a účelové“. Žalobca vôbec nereagoval na jeho vyjadrenie pred začatím tohto sporu, čím zbytočne vyvolal toto konanie a spôsobil mu trovy. Všetky tvrdenia žalobcu namietol ako nepravdivé. Namietol hodnovernosť každého listinného dokladu predloženého žalobcom. JUDr. B. N. poverenie nikdy neprijala, preto ani nemohla platne žalobcu zastupovať, v predmetnom konaní robiť za neho akékoľvek úkony. Prvoinštančný súd porušil zásadu rovnosti účastníkov, pretože na pojednávaní konanom 03.08.2016 JUDr. B. N. bezdôvodne nevypočul. Žalobca si napriek námietkam žalovaného neuvedomil, že v rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T 127/2013 zo dňa 28.03.2014 nebolo rozhodnuté o konkrétnej výške náhrady nákladov zdravotnej starostlivosti, preto bol žalobca v tomto občianskom súdnom konaní povinný preukázať ich výšku, nepredložil potvrdenia zdravotníckych zariadení o zaplatení peňažných súm. Ním predložené listiny nie sú účtovné doklady podľa zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve. To, či poškodení boli pod vplyvom alkoholických nápojov, sa dá zistiť z lekárskeho správ z prvotných ošetrení týchto osôb. Žalobca uvedené neurobil, hoci bol povinný uplatniť si regres voči týmto osobám. Vzhľadom na jeho námietky bol žalobca povinný preukázať, že všetky výkony zdravotnej starostlivosti poskytnuté poškodeným súviseli s jeho útokom zo dňa 17.08.2012.

Žalobca toto dôkazné bremeno neunesol. Žalobca nezamestnáva odborníkov. Revízný lekár žalobcu nemá atestáciu zo žiadneho medicínskeho odboru. Za všeobecne známu skutočnosť považoval, že žalobca inak pristupuje k revidovaniu výkonov zdravotnej starostlivosti, keď ide o regres a keď o regres nejde. Žalobca nie je riadny hospodár, dôkazom čoho je postoj žalobcu pred začatím tohto konania.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím prvoinštančného súdu, s jeho vecným i právnym zdôvodnením a žiada ho ako správne potvrdiť.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní podľa § 379 CSP a súc viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario rozsudok prvoinštančného súdu ako správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V preskúmvanej veci prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí dostatočne podrobne uviedol, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil, súčasne jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil, odôvodnil, prečo nevykonal žalovaným navrhované dôkazy, ako vec správne posúdil, na podklade akých skutočností.

10. Nakoľko ani v podanom odvolaní žalovaný neuviedol skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd vo svojom rozhodnutí nevysporiadal, odvolací súd, stotožniac sa s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, obmedziac sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, toto ako správne, postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Pokiaľ žalovaný namietal, že v predmetnej veci mal súd vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu podľa § 278 CSP, je potrebné uviesť, že zákonné podmienky pre postup v zmysle poukazovaného zákonného ustanovenia naplnené neboli, nakoľko v mene žalobcu na základe poverenia konala JUDr. B. N., ktorá sa na vytyčený termín pojednávania dostavila a pojednávania sa zúčastnila.

XX. V priebehu konania, ako i v podanom odvolaní žalovaný namietal, že poškodení B. Z., T. D. a C. L. neboli poisťencami žalobcu, napriek tomu nepredložil jediný dôkaz, ktorým by potvrdenie úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o existencii poisťného vzťahu poškodených so Všeobecnou zdravotnou poisťovňou spochybnil.

13. Tiež nepredložil jediný dôkaz preukazujúci, že v čase poškodenia zdravia boli poisťenci žalobcu pod vplyvom alkoholu, a to i napriek tomu, že ani v trestnom konaní táto skutočnosť zistená nebola. Za neopodstatnené odvolací súd považoval i námietky žalovaného o tom, že mu žalobca pred začatím sporu nepredložil doklady preukazujúce výšku uplatneného nároku, nakoľko i z rozhodnutia Všeobecnej zdravotnej poisťovne zo dňa 30.09.2014, ktorým zamietol sťažnosť žalovaného ako neopodstatnenú, bolo žalovanému dostatočne podrobne vysvetlené, na podklade akých skutočností žalobca uplatňuje vo vzťahu k nemu preplatenie nákladov za vynaloženú zdravotnú starostlivosť poškodených poisťencov a v akej výške.

14. Žalovaný na jednej strane uzatvoril dohodu o vine a treste podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku, v zmysle ktorej inému úmyselne ublížil na zdraví, spôsobil tak ťažkú ujmu na zdraví a neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval, čím spáchal závažnejším spôsobom konania na viacerých osobách a na chránenej osobe, blízkej osobe prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Trestného zákona a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), ods.

3 písm. a) Trestného zákona, § 138 písm. j) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, mimo iného i tým, že B. Z. vykrútil pravú ruku, čím jej spôsobil vnútroklbové odlomenie bázy koncového článku malíčka pravej ruky v mieste úponu šľachy vystierača prsta s adekvátnou dobou liečenia v trvaní 9 týždňov, C. L. pomliaždenie a krvný výron na ľavom stehne s adekvátnou dobou liečenia v trvaní 4 - 5 dní a T. D. zlomeninu nosových kostí s posunom s adekvátnou dobou liečenia v trvaní 21 dní, na druhej strane vytýkal, že v predmetnom konaní nemal dostatočný priestor a čas na to, aby sa oboznámil s lekáorskými správami o zraneniach poškodených. Z namietaných dokladov, preukazujúcich jednak ohodnotenie poskytnutej lekáorskej starostlivosti, jej vyúčtovanie, vyplýva, že žalobca poskytovateľom zdravotnej starostlivosti poskytnutú lekáorskú starostlivosť preplatil.

15. I odvolací súd považoval preto za nadbytočný výsluch revízneho lekára ku spôsobu odsúhlasenia vyčíslenia. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil i námietku žalovaného o premlčaní nároku žalobcu. Správne prvoinštančný súd uviedol, že v predmetnom konaní nejde o nárok na náhradu škody, ale o regresný nárok podľa osobitného právneho predpisu, ktorý sa premlčuje vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe.

16. Za nedôvodnú odvolací súd považoval i námietku žalovaného o výške čistého úspechu žalobcu v predmetnom konaní, ktorý i podľa prepočtu odvolacieho súdu predstavuje 96 %. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, na podklade čoho odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerov hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)